

Entre Suzanne i Toquinho amb Camilla

En un duel de grans estrelles, el Festival de Porta Ferrada va programar diumenge al vespre una sessió doble. A la tarda, la cantautora de Nova York Suzanne Vega (nascuda, però, a Santa Monica el 1959) ens va oferir alguns dels seus èxits dels anys vuitanta i noranta. Es tractava d'un concert exclusiu a Catalunya, al Teatre Auditori Narcís Masferrer de Sant Feliu de Guíxols. Vega també ha actuat, dins la seva gira An evening with Suzanne Vega - Old songs, new songs and other songs, a Inca, València i Madrid.

A quarts de deu, un dels grans mestres de la bossa nova, el guitarrista i compositor Toquinho, recuperava els seus hits dels seixanta, quan passejava amb el poeta Vinícius de Morães i el pianista Tom Jobim, dues llegendes de la música brasilera. L'escenari de Toquinho va ser a l'Espai Port, a menys d'un quilòmetre de l'auditori.

Després d'un dia canicular, sentir la fràgil cantautora nord-americana en un teatre petit era un pla molt recomanable, i més amb l'acústica perfecta del Masferrer. Posant tota la carn a la graella, vestida de negre i amb un copalta, Suzanne va sortir amb l'emblemàtica Marlene on the wall, un homenatge a Marlene Dietrich que Vega va incloure al seu àlbum de debut del 1985 i que va tenir molt bona repercussió: "La Marlene mira des del mur, el seu somriure burleta ho diu tot mentre registra l'ascens i caiguda de cada soldat que passa..." Punt guanyador.

A continuació, Vega va oferir el seu repertori sobriament, acompanyada del dúctil guitarrista irlandès Jerry Leonard, que va ser director musical de David Bowie i va escriure i treballar amb ell en tres discos i dues gires. La cantant i compositora ens va oferir també els seus dos grans èxits del segon disc, Tom's dinner i Luka, que, com se sap, tracta del tema de l'abús infantil. Va cantar una part en castellà, per la seva reivindicada ascendència porto-riquenya. Amb aquests dos temes va cloure el concert abans dels bisos, en què va interpretar una bona versió del Walk on the Wilde Side de l'enyorat Lou Reed, que també havia tocat al Porta Ferrada fa quinze anys. Vega va incorporar dos temes del nou disc, Speaker's corner, que sortirà al mes d'abril i del qual deia estar-ne molt contenta. És un disc "sobre problemes reals, com les rates". Amb 65 anys, Vega manté la veu adolescent dels seus inicis. Bona i càlida veu, com els romanços d'estiu que va recrear.

I amb bona impressió, el cronista va volar cap a l'Espai Port, on Toquinho i la cantant Camilla Faustino repetien el xou que van fer al Festival de Jazz d'Escaldes-Engordany. Acompanyats de Mauro Martins i Dudu Pens, van fer un llarg recorregut per la història de la bossa, amb èxits tan notables com Berimbau, Corcovado, Garota de Ipanema, Tarde en Itapuã, Samba de Orly, O que será i Aquarela, que als anys vuitanta va ser un dels singles més venuts al nostre país. Simpàtic de mena i en bona forma, Toquinho està ple d'energia, enamorat. La veritat és que, amb el trio de músics, la irrupció del torrent de Camilla, amb la seva veu i manera de ballar, ens va deixar bocabadats. Molts recordem el guitarrista dels discos dels concerts a la Fusa de Buenos Aires el 1970. Ha passat una eternitat, però les cançons continuen tan vives com l'adorable Toquinho i les seves anècdotes en la quarta actuació que fa a Sant Feliu.

Camilla ens va regalar una versió superbada de Paraules d'amor de Serrat i de Gracias a la vida de Mercedes Sosa. No marxis, Toquinho, ets a casa teva...

Publicat a:

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/2443774-entre-suzanne-i-toquinho-amb-camilla.html>